

את תלכי בשדה קרולינה.זיו קוז'וקרו.אנסמבל מיתר.אנסמבל טרמולו

"האמנם עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד"

השיר שכתבה לאה גולדברג בשנת 1943, כשנודע לה על זוועת מלחמת עולם השנייה, יוצא היום בביצוע מחודש שלופת את הלב, ורלוונטי יותר מתמיד – לצורך גיוס תרומות לקיבוצי העוטף ביוזמה והפקה של סטודיו רעש, מרכז טרמולו-נתניה, בניהולו המוזיקלי של זיו קוז'וקרו.

קרולינה, בליווי אנסמבל טרמולו, אנסמבל מיתר, ואנסמבל זמרי מורן מגישים ביצוע יפהפה, שמצליח להכיל בכפיפה אחת גם את העצב וגם את האופטימיות לעתיד. שיר המתאר את הכאב שכולנו חשים כרגע ומציע אולי אפשרות לסדק קטן דרכו תוכל לעבור אופטימיות זהירה. בזמנו ביקרו את לאה גולדברג על כתיבת השיר. איך היא יכולה לכתוב שיר המשלב אופטימיות בתקופה כל כך נוראית? היא ענתה שאם עכשיו לא נכתוב משהו כזה, אופטימי, אז מדוע בכלל להמשיך? זה גם מה שאנחנו מרגישים. חייבים להחזיר את האופטימיות. אי אפשר בלעדיה.

סטודיו רעש הוא שיתוף פעולה של אנסמבל טרמולו ואנסמבל מיתר. הוא ממוקם במרכז לכלי הקשה, טרמולו, נתניה. זהו סטודיו ליצירה רב תחומית, חקר של מוזיקה אלקטרונית ואולפן הקלטות שיכול להתמודד עם פרויקטים המשלבים הרכבים גדולים כגון תזמורות.

פנינו אל קרולינה עם הרעיון להקליט את השיר. היא מיד אמרה כן. יום לפני שפנינו אליה היא נפגשה במרכז בשפיים עם גאיה בת ה 3 וחצי. גאיה היא מעריצה "ותיקה" של קרולינה. הן הכירו עוד לפני 7 באוקטובר. וכשקרולינה שמעה שהיא שם הלכה לבקר אותה.

גאיה הגיעה לאולפן עם אביה, דוד, שסיפר לנו את הסיפור שלהם. איך היו נעולים בממד יום שלם בלי מים ואוכל. ילד בן שבוע, גאיה בת השלוש וחצי, כלב וההורים. אף אחד לא הוציא הגה יום שלם עד שחולצו.

נתקלנו בהמון אנשים טובים שעמחו להתנדב לפרויקט הזה. מהרגע שהשיר נבחר עד ההקלטה עבר שבוע אחד בלבד. זיו קוז'וקרו הוזמן לכתוב עיבוד לתזמורת המשלבת את האנסמבלים עם נגנים אורחים ומקהלה. המקהלה מורכבת משני גופים: זמרים מאנסמבל מורן ושלוש זמרות מאזור הדרום. כל הצוותים בפרויקט הגיעו בהתנדבות.

בקליפ משתתפת גאיה שאיבדה את ביתה. זהו השיר האהוב עליה. השיר נוצר בשבילה, ובשביל כל הילדים והאנשים שאיבדו הכל, חזקוקים לנחמה.

הפרויקט כולו נוצר על מנת לגייס כספים לקיבוצי העוטף שנחרבו. בסופו, יש ברכות לסריקה, דרכם ניתן לתרום ישירות לקיבוצים אלו.